

[Margrete Auken]

Det er faktisk en temmelig alvorlig sag, for det handler også om, hvordan de mennesker trygt skal kunne arbejde fremover, hvordan jeg med en vis tryghed for, at de ikke skal blive misbrugt i det her spil, kan bruge den viden, der ligger.

Det er klart, det alene er ministeren, der er ansvarlig for de oplysninger, der kommer. Men hvorfor da ikke lade andre mennesker være ansvarlige for deres oplysninger? Lad dem stå inde for det selv. De kan godt selv. De kan godt snakke selv. De kan også komme til at lave fejl. De kan indrømme, de har lavet en fejl. Ja men hvad er det for en måde at behandle hinanden på? Offentligt ansatte er lige så meget mennesker som os andre og har brug for at kunne komme til at snakke om det, de ved. Med det system, vi har i øjeblikket, bliver det, som jeg fik skrevet i Politiken i går, sådan, at vi ikke kan være sikre på, at det kun er de uvidende og de ansvarsløse, der tier stille.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg må stadig væk understrege – især over for fru Margrete Auken – at den rigtige procedure, når man ønsker et spørgsmål besvaret i folketinget, er at henvende sig til dem, der er ansvarlige for at fremskaffe svaret.

Endelig er der den lille bitte ting ved det: er det rigtigt, at de enkelte folketingsmedlemmer ud fra, hvad de føler, eller hvad de hører, eller hvem de kender eller ikke kender, prøver at skaffe sig en eller anden form for oplysning, som man ikke lader tilgå andre?

Jeg mener, det er meget betænkeligt, såfremt de 179 medlemmer hver især skal prøve at trække en eller anden oplysning ud af en lokalt ansat et eller andet sted. Man skal sige: vi skal have oplysningen korrekt, fyldestgørende og hurtigt fra den, der er ansvarlig for det. Dermed være ikke sagt, at jeg vil udelukke, at folketingets medlemmer kan henvende sig til enkeltpersoner, ansatte i ministeriet, men det kan bare ikke være den sædvanlige vej. Der må være andre veje, der er nok så rimelige. Det kræver en meget, meget stor ansvarsfuldhed af den enkelte at anvende folk, der er ansat i et ministerium, til andre ting.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

559 Ft

Jeg må konstatere, at vi bliver på insinuationernes plan. Jeg har ikke fået svar på, hvor jeg har misbrugt nogen oplysninger.

Jeg vil dertil sige, at når det nu klart her i dag er dokumenteret – og det gælder først og fremmest den rapport – jeg ved godt, ministeren smutter uden om det – det gælder først og fremmest den, hvor ministeren oven i købet ikke engang mener sig selv i stand til at oversætte den – det gjaldt om at give en fortælling: hvad står der i den? – så får vi ikke svar.

Vi kan ikke arbejde på de vilkår. Jeg vil meget håbe, at den interesse, der har været om netop denne side af sagen, vil blive fulgt op rundt omkring, så vi kan komme til at tale om det. Det kan ikke være meningen, at det skal være forbeholdt dem, der i forvejen sidder med magten, at få adgang til oplysninger. Man kunne jo risikere at kende nogle af disse mennesker. Må man så heller ikke snakke med dem? Og hvad vil det sige, at man ikke må komme videre med oplysninger? Må man ikke fortælle hinanden om det? Hvad er det for et system, vi er på vej ind i? Der er kun én eneste ting, vi kan leve med i det her samfund, og det er fuldstændig åbenhed om det hele. Ministeren taler først meget om åbenhed, og derefter dementerer han i virkeligheden hele den ganske herlighed.

Ministerens hængende på det, hans eksperter fortæller mig. Det har jeg aldrig drømt om at lade ham gøre heller. Han kan hænge på det, han siger selv. Der er også rigeligt at hænge på dér. Det er et spørgsmål om, at vi andre får lejlighed til at træffe en mere saglig afgørelse end den, ministeren giver os mulighed for. Ministeren er part i sagen, og det må efterhånden skyldes, at han skal friendes ud fra tåbeparagraffen, hvis han ikke kan begribe, at det er det dilemma, vi sidder i.

Miljøministeren (Erik Holst):

Fru Margrete Aukens anvendelse af paragraffer vil jeg overlade til hende selv. Jeg vil blot sige, at det må føles rimeligt for alle folketingsmedlemmer, at de oplysninger, der er tilgængelige via et ministerium, tilgår alle medlemmerne herinde og ikke er afhængige af, om man kender Per eller Poul. Alle medlemmer skal have mulighed for at stille de spørgsmål, som man føler er relevante for en